

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/163/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808899766
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5808899766.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci žalobkyne: D. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., V. XXX, právne zastúpená JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom v P., J. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., D. Z. XXX/XX, žalovaný v rade 1/ právne zastúpený JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom P., L. P. č. XXX, 2/ T. U., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., D. XXX/XX, 3/ J. H., rod. B., nar. XX. XX. XXXX bytom X., V. XXXX/XX, 4/ G. G., rod. B., nar. XX. XX. XXXX bytom X., D. XXX/XX-X, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/146/2008-441 zo dňa 23. decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/156/2008-441 zo dňa 23. decembra 2013 vo výrokoch, ktorými určil, že nehnuteľnosti - parcela č. 1790/7 zastavané plochy o výmere 51 m² vytvorená GP č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotoveným Ing. N. D., X., z C-KN parc. č. 1790/2 zastavané plochy o výmere 736 m² zapísaná na LV č. XXX k. ú. X. a parcela č. 1790/3 záhrady o výmere 25 m², zapísaná na LV č. XXX k. ú. X. patrí do dedičstva po nebohej T. B., rod. U., ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX, v podiele 1/1-ina, ďalej parcela 1790/5 zastavané plochy o výmere 32 m² a parcela č. 1790/4 záhrady o výmere 3 m², ktoré sú vytvorené GP č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotoveným Ing. N. D., X., z C-KN parc. č. 1790/2 zapísanej na LV č. XXX k. ú. X., patria do dedičstva po nebohej T. B., rod. U., ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX. v podiele 1-ca. Geometrický plán č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotovený Ing. N. D., X. je nedielnou súčasťou tohto rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že parc. č. 1790/7 zastavané plochy o výmere 51 m², ktorá je vytvorená z C-KN parc. č. 1790/2 zastavané plochy o výmere 736 m² zapísaná na LV č. XXX k. ú. X. a parcela č. 1790/3 záhrada o výmere 25 m², zapísaná na LV č. XXX k. ú. X. patria do dedičstva po nebohej T. B., rod. U., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, v podiele 1/1. Tiež určil, že parcela 1790/5 zastavané plochy o výmere 32 m² a parcela č. 1790/4 záhrada o výmere 3 m², vytvorené z C-KN parc. č. 1790/2 zapísanej na LV č. XXX k. ú. X., patria do dedičstva po nebohej T. B., rod. U. v podiele 1/2. Žalovaného v rade 1/ zaviazal zaplatiť trovy štátu vo výške 2,90 Eur na účet Okresného súdu Námestovo do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaných v rade 2/ až 4/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť štátu trovy

konania vo výške 8,69 Eur na účet Okresného súdu Námestov o do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách si vyhradil na dobu po právoplatnosti veci samej.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa v konaní domáhala určenia vlastníckeho práva k jej právnej predchodkyni, sú v súčasnosti zapísané na liste vlastníctva v prospech žalovaného v rade 1/, a to na základe notárskych osvedčení N 656/93, NZ 809/93 a N 160/97, NZ 518/97. Prvostupňový súd vykonaným dokazovaním zistil, že pred vydaním predmetných notárskych osvedčení v prospech právnych predchodcov žalovaného v rade 1/ boli sporné nehnuteľnosti zapísané pre k. ú. X. v PK protokole č. 1876 ako PKN parcela č. 1790/1, 1790/2, ktorých výlučným vlastníkom bol otec žalobkyne N. B. a v protokole č. 1898 ako parc. č. 1791, ktorých spoluvlastníkom v podiele 2/4 bol N. B., ktoré nehnuteľnosti na základe D 245/85 zo dňa 27. 06. 1985 po N. B. nadobudla jeho manželka T. B., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, matka žalobkyne a žalovaných v rade 2/ až 4/. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že patrí do dedičstva len podiel po jej rodičoch, to znamená, že podiel 2/4-iny, ostatných spoluvlastníckych podielov sa konanie nedotýkalo. Po poručiťke T. B., zomrelej XX. XX. XXXX prebehlo dedičské konanie a na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 596/98 zo dňa 19. 07. 2000 nehnuteľnosti prevzala žalobkyňa, a to PKN parcelu č. 1790/1 a 1790/2 po odpise výkupu, a to v stave neidentickom podľa CKN, na PKN parcele č. 1791/1 len 4 m² po odpise podľa stavu CKN 59 m², ale až po tom, čo v prospech právnych predchodcov žalovaného v rade 1/ boli vydané notárske osvedčenia o držbe a vykonaný zápis držby v katastri nehnuteľností. V súčasnosti sú sporné nehnuteľnosti zapísané na žalovaného v rade 1/, a to titulom dedenia po rodičoch. Z uvedených dôvodov žalobkyňa nemohla nadobudnúť sporné nehnuteľnosti po svojej matke T. B., zomrelej XX. XX. XXXX. V nadväznosti na uvedené prvostupňový súd konštatoval, že žalobkyňa v konaní preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení (§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“). Rozhodnutie súdu je nevyhnutným medzičlánkom k dosiahnutiu účelu, o ktorý sa žalobkyňa a tiež aj minimálne žalovaní v rade 2/ až 4/ usilujú, a síce prejednanie sporných nehnuteľností v dedičskom konaní po T. B., rod. U.. Keďže z vykonaného dokazovania, a to výpoveďami účastníkov, svedkyne O., ako aj ohliadkou na mieste samom mal prvostupňový súd za preukázané, že sporné nehnuteľnosti užívali rodičia žalobkyne, tieto fakticky tvorili súčasť ich dvora a záhrady, žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel majúc za to, že žalovaný v rade 1/ neoprávnene zasiahol do vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobkyne, ako aj žalobkyne samej. Ďalšie dôkazy navrhované právnym zástupcom žalovaného v rade 1/ na dobromyseľnosť právnych predchodcov žalobkyne v súvislosti s údajným vydržaním vlastníckeho práva sporných nehnuteľností okresný súd nepovažoval za potrebné vykonať. Navrhované dôkazy sa netýkali nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania. O trovách konania štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 O. s. p., keď na ich zaplatenie zaviazal žalovaných s poukazom na to, že na ich strane ide o nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 91 ods. 2 O. s. p..

Rozhodnutie o trovách medzi účastníkmi konania si súd vyhradil na dobu po právoplatnosti veci samej podľa § 151 ods. 3 O. s. p..

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný v rade 1/, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu vo výrokoch o určení vlastníckeho práva zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že mu svojím postupom odňal možnosť na konanie pred súdom, tiež nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. V bližších podrobnostiach uviedol, že žalobkyňa v konaní nepreukázala tzv. naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. V súčasnosti nič nebráni totiž tomu, aby sporné nehnuteľnosti boli prejednané v tzv. dodatočnom náhradnom dedičskom konaní po nebohej T. B., rod. U.. Žalovaný v rade 1/ sa doposiaľ nestal vlastníkom sporných nehnuteľností, iba tzv. oprávneným držiteľom. Voči nevlastníkovi sporných nehnuteľností sa žalobkyňa nemôže úspešne domáhať určenia vlastníckeho práva. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolateľ videl v tom, že okresný súd neuviedol, na základe čoho dospel k právnemu názoru, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej T. B., rod. U.. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, kedy a na základe akého právneho titulu, za účinnosti ktorého právneho predpisu sa T. B., rod. U. stala vlastníčkou či podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností a či išlo o vydržanie vlastníckeho práva alebo iný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Okresný súd sa riadne nezaoberal skúmaním, ako mohla T. B., rod. U. nadobudnúť vlastnícke právo k 1 parcele č. 1790/5 zastavané plochy o výmere 32 m² v k. ú. X. a 1 k parcele č. 1790/4 záhrady o výmere 3 m². V odôvodnení rozsudku tiež absentuje citácia ust. Občianskeho zákonníka alebo iného všeobecne záväzného hmotno-právneho predpisu, podľa ktorých okresný súd rozhodol vo veci. Ustanovenie § 126

ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 460 Občianskeho zákonníka sa netýkajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, t.j. k predmetu konania. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je formulované, podľa odvolateľa nespĺňa náležitosti riadneho rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Je nepreskúmateľné. Napokon žalovaný v rade 1/ uviedol, že okresný súd rozhodol vo veci predčasne bez dostatočne zisteného skutkového stavu veci, keďže nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu. Konkrétne nebol vyžiadaný spis Správy katastra Tvrdošín a od Okresného úradu Námestovo si okresný súd nevyžiadal potvrdenie o tom, či v obci Trstená v súčasnosti prebieha ROEP a ani písomnú dohodu uzavretú medzi žalobkyňou a T.S. a D. J. týkajúcu sa susediacich nehnuteľností. Taktiež súd opätovne nevypočul N. O. ako svedkyňu, tiež žalovaného v rade 1/ ako účastníka konania. Tieto všetky dôkazy boli potrebné na zistenie riadneho skutkového stavu veci. Nesprávny je aj výrok o trovách konania, ktorý je navyše nepreskúmateľný, keďže nie je odôvodnený žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami. S ohľadom na okolnosti prejednávanej veci neboli splnené predpoklady na postup podľa § 151 ods. 3 O. s. p..

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný v rade 1/, konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, a to aj v zmysle pokynu vysloveného odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Pokiaľ sa týka jednotlivých odvolacích námietok, tieto sú čiastočne obsahovo totožné s tým, čo už žalovaný v rade 1/ uvádzal ešte v priebehu prvostupňového konania. Platí to najmä vo vzťahu k námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu a nevykonateľnosti rozhodnutia. S týmito skutočnosťami sa však už náležitým spôsobom a riadne vyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Aj odvolací súd bol toho názoru, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže žalovaný v rade 1/ je zapísaný ako vlastníč nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania. Žalobkyňa sa v konaní domáha, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej právnom predchodcovi. Autoritatívne rozhodnutie súdu nastolí preto právnu istotu v tom, komu sporné nehnuteľnosti patria a tak, ako správne konštatoval okresný súd, je nevyhnutným medzičlánkom k dosiahnutiu účelu, o ktorý sa žalobkyňa a aj niektorí žalovaní usilujú. Z LV č. XXX pre k. ú. X. mal odvolací súd za preukázané, že ako vlastníč parcely KNC č. 1710/2 je v celosti zapísaný žalovaný v rade 1/, a to na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 21. 01. 2007, sp. zn. 1D/215/2006. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, že žalobkyňa sa domáha určenia vlastníckeho práva svojej právnej predchodkyne k nehnuteľnostiam, ktoré sú práve z KNC parcely č. 1790/2 vytvorené, odvolací súd považoval za nedôvodnú odvoláciu námietku, podľa ktorej žalobkyňa v súčasnosti nič nebráni tomu, aby sporné nehnuteľnosti boli prejednané v tzv. dodatočnom dedičskom konaní po neb. T. B., rod. U.. Rovnako tak nedôvodná je aj odvolacia námietka, podľa ktorej z rozsudku nie je možné zistiť, kedy a z akého právneho titulu sa právna predchodkyňa žalobkyne stala vlastníčkou, resp. podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne sa stala vlastníčkou sporných nehnuteľností na základe

dedenia po svojom manželovi N. B.. V tomto smere správne okresný súd poukázal na dedičské rozhodnutie sp. zn. D 245/1985 zo dňa 30. 04. 1987, z ktorého (ale aj zo zápisu v pozemkovej knihe) vyplýva, že poručiteľ N. B. bol výlučným vlastníkom (parcela č. 1790/1, 1790/2), resp. spoluvlastníkom (parcela č. 1791/1) tých pozemno-knižných nehnuteľností, z ktorých boli parcely predmetu konania vytvorené. Na týchto nehnuteľnostiach však zápis vlastníckeho práva v prospech právneho predchodcu žalobkyne, resp. samotnej žalobkyne absentuje. Stalo sa tomu tak preto, lebo v prospech právnych predchodcov žalovaného v rade 1/ bolo vydané notárske osvedčenie o držbe sporných nehnuteľností a následne bol vykonaný zápis do katastra nehnuteľností. Vydaním predmetných osvedčení došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva či už právnej predchodkyne žalobkyne, resp. žalobkyne samotnej. V súvislosti s namietanou nevykonateľnosťou výroku napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na svoje skoršie stanovisko vyslovené v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo dňa 30. 08. 2013 sp. zn. 8Co/100/2013. Z výroku napadnutého rozsudku vyplýva, že sporné parcely sú vytvorené z parcely registra KNC, ktorá je zapísaná na LV č. XXX pre k. ú. X.. S poukazom na uvedené sa preto nemožno stotožniť s tým, že parcely predmetu konania nie sú dostatočne identifikované pre ich zápis do katastra nehnuteľností. Napokon, pokiaľ ide o nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, v dôsledku ktorej skutočnosti mal okresný súd rozhodnúť vo veci predčasne, je potrebné zopakovať, že povinnosťou okresného súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O. s. p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Pokiaľ však niektorý z účastníkmi navrhnutých dôkazov nevykoná, je jeho povinnosťou riadne túto skutočnosť odôvodniť podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Nevykonanie ďalších žalovaným v rade 1/ navrhovaných dôkazov prvostupňový súd riadne odôvodnil. Pokiaľ aj odvolateľ prvostupňovému súdu vytkol, že nebol naplnený zákonný predpoklad pre postup podľa § 151 ods. 3 O. s. p., odvolací súd k predmetnému dodáva, že Občiansky súdny poriadok v ust. § 151 ods. 3 taxatívnym spôsobom neuvádza, v ktorých prípadoch má okresný súd možnosť si vyhradiť rozhodnutie o trovách konania až na dobu po právoplatnosti veci samej. Len príkladným spôsobom stanovuje, že tak môže urobiť najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov alebo väčšieho počtu nárokov. Posúdenie otázky, kedy sa jedná o zložitý prípad tak závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu. V danej veci sa aj podľa názoru odvolacieho súdu jednalo o zložitý prípad, čomu nasvedčuje aj priebeh a zložitost' dokazovania veci samej.

Okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Vo zvyšnej časti, v ktorej súd zaviazal žalovaného v rade 1/ zaplatiť trovy štátu vo výške 2,90 Eur a žalovaných v rade 2/ až 4/ spoločne a nerozdielne zaplatiť štátu trovy konania vo výške 8,69 Eur na účet Okresného súdu Námestovo do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 4 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.